

C. Meiling. Hvis man nu gaar mod dette, begaar man et aabenbart Bedrag overfor alle dem, som man har kaldet til at stemme konservativt i den Tro, at man derigennem ydede Tilslutning til en saadan 8 Timers Normalarbejdsdag. I denne Forbindelse skal jeg gøre opmærksom paa, at det samme Arbejderprogram siger følgende, som det maaske vil interessere den konservative Presse at erindre: „Vi ønsker, at Arbejderne faar Del i Udbyttet af de Virksomheder, hvor de er beskæftigede. Vi ønsker, at Arbejderne faar Del i Ledelsen af Fabrikker og øvrige Virksomheder — som raadgivende for den merkantile og økonomiske Del — som absolut ansvarhavende og medbestemmende overfor Arbejdernes Vel og Interesser“. Det er en meget kraftig Udtalelse af konservative Arbejdere om dette Forhold, en Udtalelse, som dog forpligter et konservativt Parti, som har dem indenfor sig, i nogen Grad.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om 8 Timers Arbejdsdagen og Arbejdernes Kaar har vi alle sammen paataget os en Forpligtelse af ganske anden Art. Jeg har her i Udsklip et stort Opraab, der offentliggjordes i samtlige danske sønderjydske Blade under Afstemningskampagnen, og som hedder: „Den danske Arbejders gunstige Stilling“. Som Overskrift staar der: „Arbejdslønnen er steget med henimod 200 Procent, medens Arbejdstiden er blevet betydelig kortere“. Det hedder deri — og det er altsaa en Anbefaling for at stemme Dansk — „8 Timers Arbejdsdagen er nu indført overalt i Danmark. I et tysk Flyveskrift, der henvender sig til Arbejderne i Sønderjylland med en Række urigtige Paastande om Arbejdsforholdene i Danmark, hedder det, at de allerfleste Arbejdere maa arbejde 9 à 10 Timer i Døgnet. Denne Paastand er i fuldstændig Strid med Virkeligheden. 8 Timers Arbejdsdagen er ved frivillig Overenskomst mellem Arbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer nu praktisk talt indført i alle Virksomheder undtagen Landbruget, — hvor jo særlige Hensyn gør sig gældende —, og den er ligeledes indført i alle Statsvirksomheder: Jernbane-, Post-, Telegraf- og Toldvæsenet m. fl.“ Man imødegaar tyske Paastande om Arbejdstiden ved at sige: Saadan er det i Danmark. Derved har vi dog paataget os en national Forpligtelse i dette Spørgsmaal. Det er ikke en Partiudtalelse, det er en almindelig dansk Udtalelse til Arbejderne nede i de Omraader. Endvidere gør man i dette Opraab opmærksom paa, at Lønstigningen i ret betydelig Grad overstiger Prisstigningen. Man fremhæver, at Arbejderen

har kunnet forbedre sine Forhold med 25 pCt., samtidig med at han har opnaaet en betydelig kortere Arbejdstid. Alt dette og mange andre Forhold samler man til sidst i følgende Bemærkning: „Enhver uheldet Iagttaget vil indrømme, at intet andet Land i Europa og da navnlig ikke Tyskland byder Arbejderne saa gode Livsvilkaar og en saabetrygget Eksistens som netop Danmark“.

Lad os dog, naar vi nu gaar ind i meget vanskelige Tilstande, huske, at dette har vi sagt til Folk, som har stemt sig ind til Danmark, og lad dem ikke blive alt for skuffet over de Vilkaar, de er gaaet ind til. Lad dem i alt Fald ikke blive skuffet ved nogen Handling af os. Der kan være Forhold, som vi ikke er Herre over, men naar vi er Herre over Forholdene, lad os da ikke skuffe dem, vi har givet saadanne Løfter.

Overhovedet tror jeg, man maa forstaa, at den Tid, vi nu gaar ind i, ikke indbyder til alt for letsindig Omgang med de sociale Problemer, og den tillader navnlig ikke den Opfattelse, at der skulde kunne gennem disse Tider føres en for Danmark heldbringende Politik i Strid med Socialdemokratiet. Derfor kan jeg ikke andet end glæde mig over, at den højtærede Indenrigsminister overfor Socialdemokratiet udtalte Haab om en Forhandling.

Hvorledes det nu vil gaa under alle disse Vanskeligheder, det vil jo Punkt for Punkt blive vist gennem de Forslag, Regeringen fremsætter, og jeg tror, at den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Brorsen, sagde et sandt Ord: at Venstres Stilling og Regeringens Stilling afgang af den Skæbne, de Lovforslag, som de fremførte, havde. Jeg tror, det var et sandt Ord. Men saa tror jeg ogsaa, man bør tilføje, at i disse Spørgsmaal af udenrigspolitisk, national, økonomisk og social Art kan man til en dygtig og sund Venstrepolitik ikke vente Højrefølge. Det nuværende konservative Folkeparti har udviklet sig mere og mere i Retning af det gamle Højre. Kun ganske enkelte Elementer minder endnu om den Tid, da man forsøgte at danne et konservativt Folkeparti. Navnet er der endnu, men med Sandhed kan man efter de Taler, der er holdte fra Partiets Side, sige, at en sund, dygtig Venstrepolitik kan ikke faa Højrefølge. Den kan derimod faa radikalt Venstrefølge, og den kan faa socialdemokratisk Følge, og jeg opfordrer Regeringen til at føre en saadan sund og dygtig dansk Venstrepolitik.

**Første Næstformand (K. M. Klausen):** Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.